

# FESTA DEL ROSER DE LLIURONA

Una diada molt especial pels quatre germans que quedem de les Arcades, en Pere, en Martí, la Pepa i l'Amadeu el més petit de 14, estem aquí presents gaudint d'un dia de satisfacció per aquest homenatge al nostre cosí Fonsu de Lliurona.

Felicitats a l'Ajuntament d'Albanyà, el de Cabanellas, el de Beuda, el de Sales de Llierca i també el de Montagut. Tots ells estan disposats a col·laborar amb tot el que faci falta, principalment en aquesta diada del Roser de Lliurona. Tenim una comissió de festes que val la pena, perquè no ha sigut fàcil tot el que han preparat per aquesta diada. En primer lloc i per primera vegada s'ha aconseguit que vingués el senyor Bisbe de Girona Monsenyor Francesc Pardo i Artigas a dir la Santa Missa en la diada del Roser, celebrada al pla de la Pinosa del Caritg. Moltes gràcies Senyor Bisbe i companyia.

Aquests germans de les Arcades també agraïm molt l'assistència del Senyor Lluís Sintès i Mercadal que és el que ha preparat la sardana de Lliurona que en Fonsu havia escrit durant la seva joventut i avui ha estat cantada pel grup Orfeó de Sant Llorenç de Cerdans. Moltes gràcies per tots ells, desitgem la família d'en Fonsu de Lliurona.

També agraïm de molt bon grat a tots els que heu decidit fer aquesta placa en memòria del nostre cosí, el més estimat de la comarca, Fonsu Faig i Renart "Fonsu de Lliurona".

Aquesta placa que tenim aquí present, gràcies al senyor Monfolleda i la seva família, es col·locarà a l'Hostal de l'Arç de



Lliurona. Tots els familiars d'en Fonsu molt i molt satisfets d'aquesta actuació. Els quatre germans que estem presents en aquesta festa això no es pot oblidar i la nostra família tampoc.

Nosaltres havíem escollit un lloc més proper allà on es fa la festa. No sabem el motiu però va ser denegat, cosa que mai ho hauríem cregut, però les coses s'han d'acceptar tal com són i tal com venen. En Fonsu era nascut a Cal Minaire de Lliurona el 28 de juliol de 1905. Va tallar cabells i afaitar a molta gent i amb aquest acordeó que veieu aquí va fer divertir moltes persones de Lliurona i fora de Lliurona. Pobre Fonsu, el nostre estimat cosí i home més estimat per moltes famílies. Aquí el tenim amb fotografia. Veiem i contemplem la seva imatge però no ens pot parlar. Si avui pugues parlar segur que diria allò que ell acostumava a dir de tant en tant "M'acagum la mar salada" com hi pot haver persones en el poble de Lliurona que m'hagin de rebutjar l'obsequi que m'ha fet tots aquells que tant m'estimaven i avui encara em recorden.

En Fonsu en els anys 50 va instal·lar la barberia a l'Hostal de l'Arç de Lliurona i al maig del 1958 en Martí de les Arcades, la Maria del Soler de Sous i la Margarita Renart Quintana, de 6 mesos, van anar a viure a l'Hostal. En Fonsu va estar molt content que anéssim a viure allà perquè va poder estar al costat de la família més estimada, ens estimava molt.

També era molt ben cuidat, com si hagués estat el nostre pare.

El 13 de març del 1961 va néixer la Marta Renart Quintana, la última que va néixer a Lliurona de la gent que vivíem en aquella època. El 31 de juliol del 1967 vàrem anar a viure a Santa Coloma de Farners, la cosa va anar molt malament per nosaltres i per en Fonsu. Allà en Fonsu era desconegut, estava trist i avorrit, no



podia fer res del que ell sabia però el 20 d'abril del 1968 vam anar a viure a Can Palina d'Albanyà. Es va retrobar amb moltes persones conegudes de quan vivia a Lliurona. Però el 2 de setembre del 1972 varem anar a viure tots a Bosc de Tosca, de Les Preses. Allà varem trobar el lloc ideal. En Fonsu es va fer molt amic amb l'alacade de Les Preses, en Daniel Terradellas, l'apreciava molt, ell i molta gent del poble. Allà va ser molt feliç va tornar a fer la feina de Lliurona, tallar cabells i afaitar i també sortir a tocar amb en Blanc de Beget. Per en Fonsu l'alegria més gran de la seva vida va ser el dia 20 de setembre del 1994 perquè el varen nomenar fill adoptiu de Les Preses, això mai s'ho hauria esperat. Em deia, sap perquè m'ho han fet a mi això. I jo li contestava: t'ho han fet perquè ets una bona persona i tothom t'estima, cagum la mar salada potser si ara ve l'ho més trist. El dia 30 de desembre del 1996 a l'Hospital Sant Jaume d'Olot ens va dir adéu per sempre. El 31, l'endemà, va ser enterrat al cementiri de Les Preses, que reposi en pau el nostre estimat cosí Fonsu de Lliurona.

Aquesta fotografia d'en Fonsu que està aquí present, com un bon detall de tota la família la regalem a l'Ajuntament d'Albanyà. Esperem que serà molt ben rebuda per tots ells. Bona festa per tothom i fins l'any que ve si ens ho deixen fer.

Adéu a tots.

Martí Renart, germans i més família.

Lliurona, 26 d'agost del 2012.